

Jak pávi získali korunku

Když ještě zvířata uměla mluvit lidskou řečí a podobala se lidem, tak v jednom městečku bydleli pávi. V té době ještě neměl ani jeden páv korunku. Všichni se pokoušeli pleš zamaskovat, ale všechny klobouky jim byly buď malé, nebo velké.

V městečku žil jeden páv, který se jmenoval Ceasar. A ten náš Ceasar měl stejný problém jako ostatní pávi. Když zase jednou šel Ceasar ke kloboukáři, vůbec žádný klobouk se mu nelíbil. Ceasar se smutně vrátil domů. V noci ho uviděl měsíc a bylo mu Ceasara líto. Proto na něho seslal zrnko měsíčního svitu. Když se Ceasar ráno vzbudil, svědilo ho něco na hlavě.

Každé dopoledne chodil Ceasar na procházku. Když procházel parkem, začali na něho všichni pávi volat: „Ó, to je krásná korunka.“ Páv Ceasar přišel domů, podíval se do zrcadla a lekl se. Uviděl totiž, že má na hlavě korunku. Ale také si uvědomil, že mu ostatní pávi budou závidět. A proto byl smutný. Měsíc si toho také všiml a hned věděl proč.

Když v noci všichni pávi usnuli, měsíc musel na každého z nich poslat zrnko měsíčního svitu. Ráno, když se všichni pávi probudili, měli na hlavě korunku. A tak se od té doby mohou chlubit nejenom krásným peřím, ale i korunkou.

Aneta Klučková